

Çocuk Gelin

– Meryem Keskin · 11 Nisan 2024

Annem... kanatsız meleğimdin benim.
Sen varsan, hiç birşey olmayacaktı bana.
Canımı en çok senin yakacağın,
Hiç gelmemişti aklıma.
Sen beni hiç sevmedin mi anne?

Yalvaran gözlerimi görmüyorsun ,
Sessiz çığlıklarımı duymadın anne.
Benden ne çabuk vazgeçtin?
Ne çabuk anne.

Bırakma beni yalvarırım bırakma diye,
Her haykırışımda,
Neden beni duymadın anne?
Sen beni hiç mi sevmedin?

Gelinlik denilen kefeni giydirdin,
Çocuk bedenime,
Ruhumu öldürdün benim.

Çok....erken bıraktın ellerimi anne.

Şimdi senden uzaklardayım.
Tanımadığım yabancı yüzler var etrafımda.
Korkuyorum anne, çok korkuyorum.

Hırpalandım hor görüldüm ,
Çılgınlıklarımı duymadın anne.
Çocuk ruhum paramparça,
Seni özledim, bebeklerimi özledim anne.
Ruhum çocuk,
Kadınlık bana yakışmıyor anne.

Yalnız ruhum zifiri karanlıkta,
Nefes alamıyorum boğuluyorum anne.
Tut ellerimden bırakma beni,
Bırakma ne olur anne ,
Bilmediğim yaban ellerde.

Yeniden tara saçlarımı papatyalı tokalarım,
Kurdelelerimle süsle.
Pamuk prenses masalını anlat yine,
Yalanda olsa beni sevdiğini söyle,
İnanırım ben sana anne.

Çocuk bedenime kadınlık yakışmıyor.
Uzattım sana ellerimi tutsana,
Sıcacık kollarınla, sarsana beni anne.

Gelinlik denilen kefeni giydirdin üzerime.
Oysa kanatsız meleşimdin benim,
Canımı en çok sen yaktın anne.
Sen beni hiç mi sevmedin anne?

Şimdi sana her sarıldığımda ,
Ruhumdaki o çocuk karşımda.
Öfkeyle, acıyla bakıyor bana suçlarcasına.

Usulca çekiyorum ellerimi senden,

Bakışlarımı kaçırıyorum sonra.
Yaklaşp ellerimi uzatıyorum o çocuğa,
Geçti diyorum geçti artık korkma,
Yanımdayım bundan sonra.

O seni hiç affetmedi affetmeyecek anne,
Ruhumdaki çocuk seni hiç affetmeyecek,

Sen benim çocukluđumu öldürdün,
Çocukluđumu öldürdün anne.
Sen beni hiç mi sevmedin?
Hiç mi anne?

Meryem Keskin
10.04.2024